

Cabay

BOEKEN

Voor je EINDEJAARSGESCHENKEN ... een BOEK
natuurlijk !

Tips : . WEGWIJS (nieuwe editie).

. BESCHEURKALENDER 1980 (Koot en Bie).

FINSE REKKEN

In fins dennehout! Volledig DOE-HET-ZELF pakket.

In een min aan tijd en met een min aan geld bouw je
een rek dat zowat overal kan voor dienen.

2.10m hoog / 1.00m breed met 7 legplanken
of

1.80m hoog / 0.80m breed met 5 legplanken.

THESISSEN

Prijevriendelijk

Degelijk en verzorgd

Snelle dienst gewaarborgd (binnen 3 dagen, kapt vooraf te bezorgen).

VRAAG ONZE PRIJSLIJST!

ACADEMISCHE BOEKHANDEL CABAY - Tiensestraat 82 - 3000 LEUVEN - Tel. 016/23.69.50.

ALGEMENE BOEKHANDEL CABAY - Fochplein 6 - 3000 LEUVEN - Tel. 016/22.09.00.

SPAANSE BRABANDER - Melkmarkt 13 - 2000 ANTWERPEN - Tel. 031/33.36.45.

rock ?...

misschien

IN DEZE KRANT VIND JE GEEN AANKONDIGING VAN
EEN ROCK-KONCERT. DIT WIL ECHTER NOG NIET ZEG-
GEN DAT WE DEZE MAAND AAN DE ROCK ZULLEN VOOR-
BIJGAAN. WE ZULLEN HET EVEN PROBEREN UIT TE
LEGGEN...

Het organiseren van rock-koncerten, en vooral
dan van buitenlandse acts, brengt een aantal
specifieke moeilijkheden mee.

Terwijl een teatervoorstelling of een film of
een ander concert vrij gemakkelijk een ruime
tijd op voorhand vast te leggen is, moet je bij
rock steeds de kat uit de boom kijken. Dikwijls
ligt er tussen de dag van het aanbod en de kon-
certdatum slechts een twee- of drietal weken
tussen. Deze Stuc-voor-Stuc heeft echter een
veel ruimere marge nodig (teksten schrijven,
tikken, lay-outen, drukken, verspreiden) zodat
de rock er steeds netwel of netniet in kan.
Tweede probleem is dat rock-groepen er niet
voor terugdeinzen gemaakte afspraken abrupt te
verbreken. Zo kom je dan tot een akkoord met
IAN GOMM, maar dan wil 'Ariola' plotseling zijn
tournee niet meer sponsoren, enz. Vermits er
nog geen schriftelijk kontrakt bestaat, word je
dan mooi in je hemd gezet (mèt je artikel over
IAN GOMM in de krant). Overigens is zo'n kon-
trakt nog geen garantie : er staan de meest on-
waarschijnlijke klausules in ten voordele van
de rock-groep, zodat ze zonder mogelijkheid tot
verhaal onzijdigs toch nog rustig hun kat kun-
nen sturen.

Daarnaast zitten er bij rock-koncerten nog zo-
veel addertjes onder 't gras (extra-onkosten,
percenten voor managers, enz.) dat enige terug-
houdendheid en veel voorzichtigheid raadzaam
is.

Kortom, want we zouden dit verhaal zéér lang
kunnen maken, het organiseren van rock-koncer-
ten vergt een volledig aparte opstelling, die

moeilijk te combineren valt met de normale pro-
grammatieprocedure. In de praktijk proberen we
dus zo vlug mogelijk in te pikken op een moge-
lijke tournee van de een of andere groep. Je
zal langs de affiches wel te weten komen welk
rock-koncert we zullen kunnen aanbieden.

We kunnen je nu al wel een lijstje geven van
bands die in maart waarschijnlijk (maar uiter-
aard niet zeker dus) in onze kontreien te zien
zullen zijn : HERMAN BROOD, KEVIN COYNE, LENE
LOVICH, SIMPLE MINDS, PUNISHMENT OF LUXURY,
IAN MATTHEWS, SUICIDE en ... WRECKLESS ERIC.

MEDEWERKERS

An Francx
Harrie Houben
Karin Janssens
Rik Martens
Marcel Meeus
Stef Mertens
Pieter Michiels
Karel Moens
Lut Moens
Marcel Ramakers
Jean Schols
Patrick Suttels
Ingrid Vandeven
Jan Van Gasse
Pruus Van Goethem
Tejo Van Rompay
Lief Wuyts

OOK NOG IN 'T STUC
of : door anderen georganiseerd

Maandag 3 Maart
FREE PODIUM
Org. Pedagogie

Woensdag 5 Maart
FREE PODIUM
Org. Historische Kring

Vrijdag 14 Maart
Toneel : THINKY TOY door THEATER KOPSPEL
Org. Werkgroep Bijzondere Jeugdzorg

Maandag 17 Maart
Pianorecital : WIDO DE MEULDER

Dinsdag 18 Maart
Toneel : CLAUD ON THE ROCKS door ARENA
Org. Germania
(onder voorbehoud)

Woensdag 19 Maart
EINDDAG ROMAANSE
Org. Fak. Romaanse

Maandag 24 Maart
GERMANISTENKABARET
Org. Idem

En waarschijnlijk nog enkele andere. Voor
meer informatie : volg de Aktivitips in Veto!

augusto boal

donderdag 6 maart
't Stuc
15u gratis

AUGUSTA BOAL

... IS BRAZILIAAN, DOCTOR IN DE SCHEIKUNDE, GESPECIALISEERD IN PETROLIUM EN PLASTIEKBEWERKING. IN 1952 VERTREKT HIJ DANK ZIJ EEN VERVOLMAKINGSBEURS NAAR DE STATES, LAAT DE ORGANISCHE EN ANORGANISCHE CHEMIE VOOR WAT ZE IS EN BEGINT TEATERWETENSCHAPPEN TE STUDEREN AAN DE COLUMBIA UNIVERSITY. TERUG IN BRAZILIE WORDT HIJ LERAAR AAN HET INSTITUUT VOOR DRAMA IN SAO PAULO. HIJ LEIDT ER HET TEATRO ARENA. BOAL: "WAT WE PRECIES WILDEN, WISTEN WE TOEN NIET. WAT WE NIET WILDEN ZAGEN WE IN DE OFFICIELE BRAZILIAANSE TEATERS." MET DEZE GROEP ONTWIKKELT HIJ OOK EIGEN TECHNIEKEN, LATER BEKEND ONDER DE NOEMER 'TEATER VAN DE ONDERDRUKTEN'. HET IS DAN OOK GEEN TOEVAL DAT HET WERK VAN BOAL DE AANDACHT TREKT VAN PAULO FREIRE, DE FILOSOF EN VOORVECHTER VAN DE "PEDAGOGIE VAN DE ONDERDRUKTEN". BOAL WERKT OOK MET "NUCLEOS", KLEINE TEATERGROEPJES VAN ARENA-AKTEURS SAHEN MET ARBEIDERS EN STUDENTEN, DIE OP STRAAT KORT AGITATIE-EN PROPAGANDA-STUKKEN SPELEN OVER DE POLITIEK HETE HANGIJZERS. IN 1971, OP 17 MAART, WORDT BOAL DOOR DE GEVRESDE BRAZILIAANSE GEHEIME POLITIE OPGEPAKT EN GEFOLTERD. ONDER EEN REGEN VAN INTERNATIONALE PROTESTEN MOET HET FASCISTISCH REGIME HEM VRIJLATEN. ZIJN EERSTE BALLINGSCHAPSJAREN BRENGT BOAL DOOR IN ARGENTINIË; LATER WERKT HIJ MEE AAN ALFABETISERINGSPROJECTEN WAAR DE POLITIEKE SITUATIE DIT ENIGSZINS TOELAAT: CHILI, VENEZUELA, COLUMBIA, PERU. UITEINDELIJK WORDT ELK LAPJE ZUIDAMERIKANSE GROND HEET ONDER DE VOETEN EN BOAL VERTREKT IN BALLINGSCHAP NAAR EUROPA, AANVANKELIJK PORTUGAL, LATER PARIJS. DAAR ZET HIJ HET CEDITADE OP: CENTRE D'ETUDES ET DE DIFFUSION DES TECHNIQUES ACTIVES D'EXPRESSION-METHODES BOAL. BEHALVE HET OPZETTEN VAN EEN EIGEN TEATERGROEP WIL MEN ER VOORAL AAN ONDERZOEK EN VERSPREIDING DOEN OVER DE TECHNIEKEN VAN HET TEATER VAN DE ONDERDRUKTEN

open workshop

Op uitnodiging van de afdeling sociale pedagogiek komt AUGUSTA BOAL een dagje naar LEUVEN. Hij houdt een voordracht over "THE THEATRE OF THE OPPRESSED IN EUROPE" en wil ook het publiek uitnodigen enkele technieken op de scène uit te proberen. Iedereen wel - en gratis inkom

In de poëtika van de onderdrukten staat de bevrijding van het publiek uit de passiviteit centraal: de toeschouwer wil niet dat de akteur denkt en handelt in zijn plaats, maar hij denkt en handelt zelf: teater=aktie. 'Didaktisch teater', schrijft BOAL (en in onze vrije vertaling vervangen we didaktisch teater door vormingsteater), is altijd autoritair, want het gaat ervan uit dat de kunstenaar méér weet dan de toeschouwer. Dat teater schrijft gedrag voor, schetst een oplossing, zonder het publiek iets te vragen. Zoals de oude didaktische opvoeding van de afgelopen eeuw langzamerhand vervangen wordt door een democratische pedagogiek, zo moet het oude didaktische teater worden vervangen door - zoals wij het noemen - pedagogisch teater. Samen moeten we leren, publiek en acteurs. Niemand is méér dan de ander, niemand weet beter dan een ander. Pedagogisch teater is: samen leren, samen ontdekken, samen ervaringen opdoen, samen beslissen.

Het konventionele teater drukt de toeschouwer terug in zijn stoel. Boal: "En BRECHT net zo goed. Neem een partij schaak als voorbeeld. Een schaker uit de STANISLAWKI-school speelt prachtig hartstochtelijk, hij windt zich op, wint en verliest. Maar niemand weet precies door welke overwegingen hij zich laat leiden, volgens welke regels zijn spel verloopt. Voor degene die toekijkt is dat op den duur zeer onbevredigend.

De schaker uit de school van BRECHT bekommenarieert zijn spel. Hij zegt: 'Pas op, ik bedreig nu je koningin met een paard. Welke zet doe ik dan?' Hij verklaart zijn zetten. Als ik schaker praat ik ook: 'Pas op... zo en zo doe je dat... En nu, kom hier jij, en speel verder'. De toeschouwer komt, gaat zitten en speelt. Ik sta achter hem en help. 'Het paard kun je zo bewegen, de toren zo'. Ik verklaar hoe het spel in elkaar zit. Spelen moet hij zelf. Zolang de toeschouwer niet zelf handelt, is hij een wezen, dat veroordeeld is de ene cultuurpil na de andere te slikken."

LOEK ZONNEVELD in 'Speltribune': "De 'LATIJNS-AMERIKAANSE BRECHT' wordt-ie al genoemd. Zelf zal de Braziliaan AUGUSTO BOAL daar niet echt gelukkig mee zijn. Daarvoor verschilt hij teveel van mening met zijn grote Duitse voorganger. Maar overdreven is de ere-titel geenszins. BOAL's in Zuidamerika ontwikkelde technieken voor het 'volksteater van de onderdrukten', markeren stellig een keerpunt in de teatergeschiedenis: BRECHT's droom lijkt hier verwezenlijkt - het publiek als producent.

In den beginne was er : teater
Het ekstatische gezang van de dithyrambos
Het vrije volk zong in vrijheid !
Het carnaval. Het feest.
Daarna hebben de machtigen
het teater bezet
en scheidsmuren opgericht.
Eerst verdeelden ze het volk,
toen ze de spelers
van het publiek scheidden:
mensen die spelen
en mensen die zich vervelen.
Het feest was voorbij
Toen: de scheiding
binnen de spelers zelf:
de protagonist
tegenover de massa
nu begon het:
teater als een les in dwang

Het onderdrukte volk vecht zich vrij
Het pakt het teater
terug, als iets wat van haar is
Weg met de muren !
Het publiek
gaat opnieuw handelen

AUGUSTO BOAL

het trojaanse paard

donderdag 6 maart
't Stuc
20.30u 120/80

'een dag uit het leven van martha koenen'

...een meespeelstuk op basis van het forum-teater van AUGUSTO BOAL. MARTHA KOENEN is verpleegster, heeft te maken met kollega's en patiënten en met dokters die haar verplichten intraveneuze spuiten toe te dienen, ondanks het wettelijk verbod: "De verpleegsters lopen de risico's en de dokters strijken er het geld van op". MARTHA weigert dit en probeert rond deze wantoestand een vakbondactie op te zetten maar dat loopt niet van een leien dakje. Zeker niet als KRIS, de man van MARTHA, na werktijd driftig staat te klaxoneren om MARTHA op te halen: kind uit de krèche, boodschappen, eten koken, schoonmoeder op bezoek. En de vermoeide man ondertussen met krant voor TV. Een stukje realiteit dus, herkenbaar en aangrijpend, twintig minuten lang. En voor iedereen in de zaal is het duidelijk dat het voor MARTHA zo niet kan: onderdrukking op haar werk, onderdrukking thuis.

Daarna: forumteater. Het stuk wordt opnieuw gespeeld en elk der toeschouwers kan de aktie stop zetten op het ogenblik zij/hij meent dat een van de personages verkeerd reageert. De oplossing die MARTHA tegen haar onderdrukking kiest, is aanvechtbaar. Het is nu aan het publiek om, door inspringen, de situatie ten gunste van de onderdrukte te veranderen, totdat er voor hen een aanvaardbare situatie, een 'aktiemodel' is ontstaan. BOAL: "het teater der onderdrukten is geen reeks recepten, geen optelsom van bevrijdende technieken, geen catalogoos van reeds gekende oplossingen: dit teater is vooral concreet werken in concrete situaties, op een gegeven ogenblik, op een bepaalde plaats. Het is een studie, een analyse, een speurtocht".

door het TROJAANSE PAARD...

... heeft waarschijnlijk het geluk gehad nooit een successtuk en spektakel als 'MISTER BUFFO' op scène gezet te hebben. Zij bleven zoeken naar altijd nieuwe vormen van politiek teater: aanvankelijk veel agitprop en 'revolutie op het toneel', later meer op een Werkteaterachtige toer met stukken rond gezondheidszorg en feminisme, zoals "EEN VLOOG OVER HET OOIEVAARS-NEST", "NISSELSTUK", "IK BEN NIET GEK, IK BEN KWAAD".

Spelen mee in 'MARTHA KOENEN': Anneke Nelissen, Geert Daen, Chris Van Vlierberghe, Koen Van Kerckhoven, Ria Geenen.

'De Nieuwe' over dit forumteater: "Opvallend in dit eksperiment van het TROJAANSE PAARD is de gebreken creativiteit van de 'toeschouwers'. Grappige momenten en zelfs gags ontbreken niet. Hier is een authenticeit bereikt, die in het courante teater uitzondering blijft".

Het TROJAANSE PAARD, voor de tweede maal in 't Stuc. En terecht want dit is politiek teater, in de beste betekenis van dit beschimmelde woord.

i.s.m. Pedagogische Kring

the thirty-nine steps

maandag 24 maart
Auditorium Vesalius
20.30u 50/40

Engeland, 1935
regie: A. Hitchcock
scenario: Charles Bennett, Alma Reville
(Hitchcocks vrouw) naar de roman
van John Buchan
fotografie: Bernard Knowles
muziek: Louis Levy
akteurs: Madeleine Carroll (Pamela), Robert
Donat (Richard Hannay), Lucie Mann-
heim (Miss Smith), Geodgrey Tearle
(prof. Jordan), Willy Watson (Mr.
Memory).

"THE THIRTY-NINE STEPS" IS EEN SPIONAGE-, MAAR WELLIJK NOG MEER EEN ACHTERVOLGINGSFILM, DIE MOEILIK TE VERHALEN VALT... OMDAT ER - ALTHANS IN HITCHCOCKS VERSIE- WEINIG VERHAAL IN STEEKT. OP EEN EIGENAARDIGE MANIER WORDT EEN MAN, RICHARD HANNAY, BETROKKEN IN EEN SPIONAGEVAL EN WORDT DOOR DE BENDE EN DE POLITIE - WEGENS VERDENKING VAN MOORD - ACHTERVOLGD.

Het is de eerste film waarin HITCH bewust afstand neemt van (de logika van) het verhaal om personages en kijkers in een vloedgolf van gebeurtenissen te storten: hoe en waarom wordt het meisje, waarbij HANNAY loeget, vermoord; wat komt hij, tijdens z'n vlucht, op een verkiezingsmeeting doen; door welke voorbeschiktheid zit hij toevallig midden in het hol van de leeuw; wat moet PAMELA, het meisje dat hem redt ??? In een minder begenadigde versie van het onderwerp (zoals de remake van RALPH THOMAS 1958) zou je ze zo ergeren aan een dergelijke berg toevalligheden die op het hoofd van de held neerkomen. Maar hier is HITCHCOCK aan het werk. Ten eerste is hij er niet zo om bekommerd om de plot van naaldje tot draadje aan de toeschouwer te eksplikeren (zoals ook "NOTORIOUS"- 1946, "NORTH BIJ NORTHWEST"- 1959 of "TORN CURTAIN"- 1966, bij nabeschouwing meer vragen over het "waarom" oproepen dan er beantwoorden); de anekdote gaat trouwens dat HITCHCOCK bijna vergat uit te leggen wat de titel van "THE THIRTY-NINE STEPS" betekent (nl. de naam van het spionagenet) en nog vlog een bijkomende verklarende scène moest schrijven... En ten tweede laat de regisseur ze eenvoudigweg geen tijd om zelfs te denken aan de reeds onwaarschijnlijkheden - wat bewijst dat de film boeit van begin tot einde.

Dat de film zo'n vaart heeft en geloofwaardig blijft, komt door het feit dat HITCHCOCK elke nieuwe situatie die opduikt, dadelijk zeer akkuraat tekent, waarbij de nieuw-opduikende protagonisten treffende karakteristieken meekrijgen die de stap naar de volgende ontwikkelingen geven. Een opmerkelijk gegeven in deze, en volgende, HITCHCOCKfilms is dat - al is de spilfiguur een man - zijn al dan niet toevallige gezellin een niet te onderschatten rol meekrijgt. Niet zelden is het een dubbelzinnige figuur, waarvan de "held" zich afvraagt of ze te vertrouwen is. Maar meestal draait het er wel op uit dat hij het einde van de film niet gehaald zou hebben zonder haar hulp: de vrouw als "engelbewaarder".

blackmail

maandag 10 maart
Auditorium Vesalius
20.30u 50/40

Engeland, 1929
regie: A. Hitchcock
scenario: Benn W. Levy, Charles Bennett, A. Hitchcock, naar een verhaal van Ch. Bennett.
fotografie: Jack Cox
Muziek: Campbell en Connelly (arrangementen: Hubert Bath, Henry Stafford)
akteurs: Anny Ondra (Alice White), Sara Allgood (Mrs. White), Donald Calthrop (Tracy)
zwart-wit, geluid, 90 minuten

Als we hier de plot resumeren, doen we helemaal geen afbreuk aan je kijkgenot, want HITCHCOCK-trillers zijn niet van het "who-dun-it"-genre (Agatha Christie). Een meisje steekt een kunstschilder, die haar wil verkrachten, neer. Het onderzoek wordt toevertrouwd aan haar verloofde, Scotland Yard-rechercheur. Als hij er achter komt dat zijn verloofde in de zaak verzeild is, houdt hij dit voor zijn chefs achter. Een zangleraar wordt als verdachte aanzien, maar vindt - na een spektakulaire achtervolging door het Britisch Museum - de dood. Tegen de wil van haar verloofde in, geeft het meisje zich aan en Scotland Yard draagt haar over aan ... de detektive. Voor HITCHCOCK is het verhaal een uitgangspunt om personages in een bepaalde situatie op een ingenieus cinematografische wijze aan de kijker voor te leggen. Het geliefde thema van de onschuldige verdachte is hier ook weer van de partij, maar ook de confrontatie van de personages met zichzelf (de visueel, maar

vooral sonorisch knappe ontbijttafel-scène) en de ander (het konflikt tussen het meisje en de zangleraar, waarin de detektive tussen beide komt) ... De gebalde informatieve beginsekwentie van de "BLACKMAIL" doet sterk denken aan die van "THE LODGER". HITCHCOCK had hiervan graag een dramatisch element gemaakt door dezelfde scène aan het einde van de film te herhalen wanneer de detektive zijn eigen verloofde krijgt toegespeeld i.p.v. een voor hem - en de kijker - onbelangrijke gearresteerde (beginsekwentie); de producers vonden dit idee echter te "deprimerend". De producers maakten het HITCHCOCK nog op andere manieren moeilijk. Zij hadden weinig vrouwen in de rekonstruktie van de Britisch Museum-interieurs via dia's, gekombineerd met driedimensionale dekorstukken (het Shuftan-procedure). Wat het geluid betreft, wilden de producers slechts met "partial talking" (deels met, deels zonder geluid) werken, voor hen was geluid niet meer dan een attractie. HITCHCOCK wilde het geluid echter in heel de film, en het een dramatische functie geven. Om de beperkingen te omzeilen werkte de regisseur de film uit als geluidsfilm, zodat de producers na de beeldopnamen niet anders konden dan HITCHCOCK z'n gang te laten gaan met het geluid. "BLACKMAIL" is niet alleen HITCHCOCKS eerste geluidsfilm, maar tevens de eerste Britse geluidsfilm.

toneel

penta danst

donderdag 20 en
vrijdag 21 maart
't Stuc
21u 120/80

TIJDENS DE VORIG JAAR IN DE BEURSSCHOUWBURG GEHOUDEN "NEDERLANDSE WEEK" WAS HET ROTTERDAMSE PENTATHEATER VOOR DE EERSTE MAAL TE ZIEN IN BELGIË. HET PUBLIEK REAGEERDE DAAR BIJZONDER ENTHOUSIAST OP: PENTA CHARMEERDE DOOR ZIJN SPITSVONDIG, ONTLUISTEREND EN IRONISEREND SPEL. DAARMEE WAS BRUSSEL ECHTER NIET DE EERSTE BUITENLANDSE STANDPLAATS VAN PENTA: ENKELE JAREN TERUG WAREN ZIJ ONGEVEER TEGELIJKERTIJD MET HET WERKTEATER EN HAUSER ORKATER TE GAST IN LONDEN. DE ENGELE PERS KON HAAR OGEN NIET GELOVEN: ZO GOED, ZO VERSCHILLEND ANDERZIJDS, EN DAT ALLEMAAL UIT DAT KLEINE NEDERLANDJE. HOE BEGEESTEREND HET WERKTEATER EN HAUSER ORKATER ZIJN, HOEVEN WE ONDERTUSSEN IN LEUVEN NIET MEER DUDELIIK TE MAKEN, MAAR OOK PENTA WERD IN ENGELAND GEPREZEN ALS "ONVERVALST EN ORIGINEEL GEVOEL VOOR HUMOR", "ONBESCHRIJFELIJK GEESTIG", "BEMONDERENSWAARDIGE VAKBEKWAAMHEID EN PIT", ENZ. EVEN VOORSTELLEN DUS:

Het PENTA TEATER werd opgericht op 1 september 1972, toen vijf leden (vandaar ook "Penta") van het toenmalig Rotterdamse Dans Centrum besloten hun eigen weg te gaan. Zij vonden dat er bij de traditionele balletgezelschappen te weinig aandacht werd besteed aan de ontwikkeling van de individuele kwaliteiten van de dansers; belangrijk daar was de

visie van de choreograaf, waar de dansers moesten in passen. De vijf daarentegen wilden een teatervorm zoeken waarin de eigen inbreng wel naar voren kon komen. Daarnaast wilden ze de overstep wagen van dans naar het ruimer gebruik van teatermiddelen om zo te kunnen streven naar een integratie met andere kunstvormen. De stempel die PENTA zichzelf vanaf het begin meegaf was "Bewegingsteater"

Nu, meer dan zeven jaar later, kan men stellen dat PENTA daarin geslaagd is: de groep heeft een geheel eigen stijl ontwikkeld. Ze brengt een bewegingsteater dat duidelijk op danselementen gebaseerd is en waarin andere teatertechnieken ruim aan bod komen. Aangevuld met de zeer persoonlijke inbreng van elk der spelers kreëert dat dikwijls een sfeer die PENTA het predikaat surrealistisch of dadaïstisch heeft opgeleverd- Gesproken wordt er zelden of nooit; visueel valt er echter des te meer te beleven- Een veelheid van uitdrukkingmiddelen vergt van de spelers uiteraard ook een veelheid van vaardigheden; vandaar dat het werkprogramma van PENTA naast danstraining ook akrobatiek, stemvorming, improvisatie, ritmiek, tapdance en muziek omvat. Net als bij Het Werkteater, Onafhankelijk Toneel en andere Nederlandse gezelschappen van de zeventiger-jarenlichting, komen de teaterstukken op een kollektieve wijze tot stand, langs het improviseren op een gekozen tema. Met het programma dat PENTA in 't stuc zal voorstellen- 'Penta Danst'- wordt in zekere zin een stap terug gezet. Terwijl de rol van de dans gaandeweg steeds kleiner en kleiner werd in de PENTA produkties, komt de dans plots weer centraal te staan. De aanleiding daartoe was de vraag van het Amsterdamse Shaffy-teater om een stuk over dans te maken. Met een beetje vrees om het etiket "dansgroep" opgeplakt te krijgen, wilde de groep toch graag dit aanbod aanvaarden, om het ondertussen dik aangedikte PENTA-publiek diets te maken dat "dans" iets helemaal anders kan zijn dan wat wij, leken, er -bevooroordeeld als we zijn- wel eens durven onderstaan. "Penta danst" wordt dus in de eerste plaats een voorstelling OVER dans.

le rendez-vous d'anna

maandag 31 maart
Auditorium Vesalius
20.30u 50/40

Regie : Chantal Akerman
Kleur, 120 min.
1978

DIRK MICHIELS in "Film en Televisie" :
"LE RENDEZ-VOUS D'ANNA" voltrekt zich via de etappen van een treinreis. Perrons, stations, wagons en hotels vormen de lokaties; ANNA is de konstante, haar gesprekspartner de variante. Met de voor haar filmstijl typische mediumshots symmetreert CHANTAL AKERMAN elk beeld, elke ontmoeting, elke ervaring. Met een frontaal opgestelde kamera boetseert zij voortdurend verder aan de figuur van Anna...

Net zoals in de brieven uit "NEWS FROM HOME" zijn economische en psychologische malaise kongruent met elkaar en versmelten zij tot één ideologisch psychodrama.

De kamera registreert Welkenraedt, Leuven ... De Brussel praat Anna's moeder over België, de economische toestand, het failliet ...

BEA LUYTEN en IVAN DEMOL in "Andere Sinema":
"CHANTAL AKERMAN filmde "Le Rendez-vous d'Anna" als een anti-pode van "Jeanne Dielman" (eerste langspeelfilm van Akerman). Waar deze laatste zowat het "Huis Clos" van de huisvrouw moet voorstellen beoogt Akerman met Anna een portret van de geëmancipeerde vrouw ... Anna heeft de bestaande vormen rond man-vrouw begraven maar meteen een aantal obstakels in zichzelf opgericht die haar onmiddellijk blokkeren wanneer iemand haar probeert te bereiken. Dat ze daarmee niet tevreden is - in tegenstelling tot Jeanne Dielman - blijkt wel uit het feit dat zij voortdurend naar Italië telefooneert of onhandige pogingen doet met Daniël. Intussen is haar situatie even onleefbaar als die van Jeanne Dielman."

opname

dinsdag 11 en
woensdag 12 maart
Auditorium Vesalius
20.30u 50/40

EEN FILM DOOR HET WERKTEATER

i.s.m. het Vlaams Teatercircuit

IN JANUARI 1979 ORGANISEERDE KULTUURRAAD EEN VOORSTELLING VAN 'JE MOET ERMEE LEVEN' DOOR HET WERKTEATER. TEGELIJKERTIJD SPEELDEN ANDERE LEDEN VAN DE GROEP HET STUK 'ALS DE DOOD' DAT OVER DEZELFDE PROBLEMATIEK HANDELT.

OMDAT HET WERKTEATER ONMOGELIJK AAN DE VRAAG NAAR DE BEIDE STUKKEN KON VOLDOEN, REES HET PLAN OM EEN FILM TE MAKEN OP BASIS VAN DEZE TWEE STUKKEN. ENKELE FILM-VAKMENSEN BLEKEN GEÏNTERESSEERD IN HET PROJECT, EN OP GROND VAN EEN DOOR DE GROEP UITGEWERKT SCENARIO KWAM DE FILM 'OPNAME' TOT STAND.

HET WERKTEATER zelf zegt er het volgende over :
"Het tema van de film is in grote lijnen als volgt : een meneer De Waal komt op een gegeven moment van zijn leven in een situatie terecht die hij niet heeft gezocht, gewild of gevraagd : hij wordt ziek. Het kan ons allemaal overkomen. Hij staat machteloos tegenover zijn ziekte en heeft hulp van anderen nodig. Hij komt in een systeem terecht. Hij ligt onbeschermd in pyjama

comme les anges déchus de la planète saint michel

maandag 17 maart
Auditorium Vesalius
20.30u 50/40

Frankrijk - 1978 - kleur - 90 min. - regie: Jean Schmidt

MET ZIJN JONGSTE PRENT "COMME LES ANGES DECHUS...", LEGT DE FRANSE KINEAST JEAN SCHMIDT EEN WERELD BLOOT WAARVAN DE MASSA'S TOERISTEN DIE PARIJS BEZOEKEN HET BESTAAN ZELFS NIET VERMOEDEN. MET DEZE PRENT KOMT DE "VILLE LUMIERE" WEL IN EEN ERG CYNISCH DAGLICHT TE STAAN.

De toeschouwer wordt gekonfronteerd met wat modieus "de vierde wereld" wordt genoemd; LA PLANETE ST-MICHEL wordt bevolkt door het uitschot, de afval van de kompetitiemaatschappij, mensen die de "normaliteit" de rug hebben toegekeerd.

Ze komen terecht in de wereld van "372" en "374" - tweelingbroers en ethersnuivers - die zich welbewust in de vernieling jagen; we maken kennis met junkies, hoeren, kruimeldieven, kortom het subproletariaat; voor wie de slogan "no future" een zeer tastbare dimensie moet hebben.

Het schokkende van de film ligt in het feit dat deze wereld doodgezegen wordt, alhoewel hij zich uitstrekt over dezelfde straten en pleinen waar dagelijks duizenden toeristen zich komen vergapen aan het glorieerijke verleden.

Toch verglijden de bewoners van Saint-Michel niet in apathie. Een mooi voorbeeld daarvan is de bezetting van de afbraakwerf, waar de verstotenen samen met de bejaarde buurtbewoners, een andere groep marginalen, zich toch verzetten tegen de structuren die hen in het isolement hebben gedreven.

Qua vorm gaat het hier niet over een gewone documentaire. De kamera is meer dan enkel 'n objectief "registratietoestel". De marginalen bedienen zich van de kamera om hun wereld te tonen aan de toeschouwers, om op deze manier hun isolement te doorbreken

Een film die je onthutst achterlaat, de keerzijde van de toch al niet zo glimmende medaille.

Niet ten onrechte kreeg "COMME LES ANGES..." de Grote Prijs van de Socialistische Filmklubs.

in bed, moet zich laten prikken en onderzoeken. Hij is afhankelijk en wil zich aanpassen, hij wil geen lastige patiënt zijn.

Op het moment dat hij de situatie tenvolle beeft, dat alles hem wordt ontnomen, zijn eigen identiteit, zijn eigen wil en zelfs zijn eigen leven, komt hij op voor zichzelf, voor iets dat hem waardevol is. Hij wordt geholpen door het toeval : het huwelijk van zijn zoon. Hij grijpt het aan. Door zijn gedrag kan hij ook bij anderen wetten doorbreken en emoties losmaken in positieve zin. Hij schept een opening.

Wat je op de film ziet is niet alleen het concreet resultaat van een groot aantal improvisaties, gesprekken, denkeren en conflicten, maar ook van een lange serie voorstellingen waarbij de één de ander voedde met ideeën en kritiek, waarin voortdurend rollen werden verwisseld om nieuwe invalshoeken te vinden, waarbij het publiek ons informatie gaf, nieuwe inzichten, nieuwe situaties en emoties aandroeg.

De film is een verlengstuk van ons teaterwerk. De realisering ervan komt voort uit onze dagelijkse teaterpraktijk, waarbij ieder, afgezien van de hem tijdelijk toebedachte taak, functie en rol, medeverantwoordelijk is voor het totale werkproces en wat daarvan het resultaat is. In dit geval een film."

Filmregie : ERIK VAN ZUYLEN, Spelregie : MARJA KOK, Acteurs : HELMERT WOUDEBERG, FRANK GROOTHOF, HANS MAN IN'T VELD, MARJA KOK, DARIA MOHR, HERMAN VINCK, OLGA ZUIDERHOEK, SHIREEN STROOKER, GERARD THOOLEN, CAS ENKLAAR, IVAN WOLFFERS, JOEF ADMIRAAL, RENSE ROYAARDS, e.a., Duur : 90 min.

het vijfde zegel

maandag 3 maart
Auditorium Vesalius
20.30u 50/40

IN DE LAATSTE DAGEN VAN DE WINTER '44 LEEFT HONGARIJE ONDER DE TERREUR VAN DE FASCISTISCHE PIJKRUISERS, EN IS DE 2E WERELD OORLOG NOG IN VOLLE GANG.

Dagelijks ontmoeten drie mannen mekaar in het kroegje van hun vriend Bela, om een glaasje te drinken en over koetjes en kalfjes te praten. Het zijn eenvoudige mensen met als enige zorg hoe de oorlog door te komen. Hun gesprekken gaan over recepten en de uitspraak van 'Europa', een-voudig kaffeegeklets dus.

Op een dag sluit een onbekende zich bij hen aan, een eenbenige oorlogsinvalide, de fotograaf Kaszi. Hij neemt deel aan hun gesprekken. Buiten woedt de oorlog, (verduistering, schoten in de straat...)

In de loop van het gesprek vertelt de horlogemaker Gyurica, een fabeltje over een wrede tiran en een extreem onderdrukte slaaf, beide gelukkig en vrij van enig schuldbesef, de eerste omdat hij vindt dat hij recht heeft om zich alles te permitteren, de andere omdat hij weet dat hij nooit iets verkeerd gedaan heeft. Gyurica vraagt de aanwezigen wie zij zouden willen zijn, als ze na hun dood mochten terugkeren. Alleen de nieuw aangekomen weet dadelijk te antwoorden en kiest voor de slaaf, maar niemand neemt hem ernstig.

Tijdens de discussie vallen de pijlkruisers de herberg binnen, drinken een glas en verdwijnen weer. De klanten kaarten nog wat na, luchten hun ongenoegen over de bezetter en gaan elk hun eigen weg. Het blijkt niet voor iedereen even eenvoudig.

De volgende dag slaan de fascistische toe: de vier vrienden worden opgepakt en gefolterd. Wegens belediging van het gezag zullen ze terechtgesteld worden. De leider van de fascistische benedde weet een betere oplossing: de gevangenen kunnen hun vrijheid terugkrijgen, maar enkel na het ondergaan van een uiterste vernedering, zodat ze weliswaar als bittere vijanden, maar als beschaamde, onschadelijke vijanden zonder enig restje zelfrespekt naar huis zullen terugkeren. De mannen worden voor een vrijwel onoplosbaar dilemma gesteld.

Wat FABRI vooral bezig houdt is het probleem van het geweld, dat in het fascisme zijn meest gruwelijke vorm heeft aangenomen. Dat geweldadige is niet dood, het laat in de wereld telkens weer op; foltering, neo-nazisme... En de geestelijke onderdrukingsmethoden die door bepaalde systemen worden gehanteerd, zijn vaak wreder dan fysieke marteling, en misschien efficiënter... omdat zij levenslange wonden in de persoon achterlaten en zelfhaat kweken, die weer tot wraak en agressie of tot apatie en cynisme leiden.

FABRI presenteert in zijn films mensen op historisch kruispunten, in situaties die ze in getewensnood brengen, die zo extreem zijn, dat de gewone moraal geen oplossing meer kan bieden. Dit is bvb. in HET VIJFDE ZEGEL het geval waar de horlogemaker een schijnbaar immorele daad begaat om het leven van anderen te redden. In die zin is de film dan ook weer voor een def optimistisch: "Een mens, die op een zeker moreel nivo denkt, kan niet, enkel en alleen om zijn eigen leven te redden, eenvoudigweg een moordenaar worden" (interview met Fabri)

dinsdag 4 maart
't Stuc
20.30u 100/70

brabants volksorkest

HET IS AL MEER DAN ELF JAAR GELEDEN DAT WANNES VAN DE VELDE EN DE GROEP 'DE VLIER' DE VLAAMSE VOLKSMUZIEK NIEUW LVEN INBLIEZEN. VOORAL HET OPZOEKINGSWERK VAN HUBERT BOONE (STICHTER VAN DE VLIER) HEEFT HET REPERTORIUM VAN DE VLAAMSE VOLKSMUZIEK EN DE KENNIS VAN ONZE VOLKsinSTRUMENTEN ENORM VERRUIMD.

Vele jaren bleef DE VLIER de toonaangevende groep, niet alleen in Vlaanderen, maar ook in Wallonië. Daarna verdween de groep een beetje uit de belangstelling. Er kwam wat sleet op het repertoire en de bezetting van de groep wisselde nogal vaak.

Een goed jaar geleden hebben vijf muzikanten van DE VLIER (Hubert, Gaby en Rik Boone, Jos de Braekeler en Egide Vissenaekens) het over een andere boeg gegooid. Los van DE VLIER begonnen zij samen met drie nieuwe muzikanten (Gebrielle en Ghilaine Wauters en Patrick Uytterhoeven) met een nieuwe groep HET BRABANTS VOLKSORKEST. Hiermee wilden ze het nivo opnieuw optrekken en door verrijming van het instrumentarium hun werkkterrein verleggen naar de 19de eeuwse dansmuziek uit Midden Brabant (de driehoek Leuven-Mechelen-Brussel). Op de eeuwenoude bezemans na zijn dat bijna allemaal paardans zoals de polka, de wals, de schottisch en de mazurka. De instrumenten die ze hiervoor gebruiken zijn 3 of 4 violen, dwarsfluit, klarinet, vlier, contrabas en 'piston'.

Niet alleen de grote bezetting (8 muzikanten) maar vooral het gebruik van de 'cornet à piston' is uniek in de Vlaamse volksmuziekwereld. Via de fanfares werd de piston snel populair en werd veel gebruikt voor kermissbals op het einde van de 19de eeuw.

Behalve in de grote steden kwam een dansorkest met zoveel muzikanten als deze groep waarschijnlijk zelden voor. Er viel immers meer te verdienen door in kleinere groepjes te spelen. In onze streek was de meest voorkomende combinatie een viool met een contrabas.

Behalve met de hele groep speelt het BRABANTS VOLKSORKEST ook in kleinere formaties, aangevuld met diatonisch akkoord of doedelzak. De grootste verdienste van het VOLKSORKEST is de frisheid waarmee ze hun muziek brengen. Het hoempapa-gedreue dat bij Tirolse en Beierse groepen onvermijdelijk schijnt te zijn blijft hier helemaal achterwege. De muziek die ze spelen komt ook natuurlijker over dan het traditionele volksmuziek repertoire, waarschijnlijk omdat deze traditie in vele dorpen nog altijd voortleeft. Het is bijvoorbeeld tekenend dat deze muzikanten vooral dansen spelen uit hun eigen dorp of onmiddellijke omgeving.

Juist zoals DE VLIER elf jaar geleden betekend het BRABANTS VOLKSORKEST een nieuw geluid in de Vlaamse Volksmuziek.

volksmuziek

jazz

donderdag 13 maart
't Stuc
20.30u 150/100

martial solal john clayton

HET STUC GAAT ONVERDROTEN VERDER U EEN STAAL-KAARTJE AAN TE BIJEN UIT DE WERELD VAN DE PIANO - JAZZ. NA ONVERGETELIJKE KONCERTEN VAN O.A. CECIL TAYLOR, SUN RA, DOLLAR BRAND, FRED VAN HOVE, CHARLES LOOS, HEIN VAN DER GAAG, MONTY ALEXANDER, JOACHIM KUHN, JASPER VAN 'T HOF, TETE MONTOLIU, DOROTHY DONEGAN, MIKE NOCK, HEBBEN WE NU DE EER U DE FRANSE GROOTMEESTER MARTIAL SOLAL VOOR TE STELLEN, IN SAMENSPEL MET EEN VAN DE "COMING MAN" OP DE KONTRABAS: JOHN CLAYTON.

geboren in 1927 in Algiers wijdde de kleine Martial zich al op zesjarige leeftijd aan het pianospel. De eerste pianisten waar hij naar luisterde waren Fats Waller, Teddy Wilson & Art Tatum (natuurlijk). Hij vertrekt in '50 naar Parijs (waar hij nu nog woont) en speelde daar o.a. met Django Reinhardt, Stan Getz en Lucky Thompson. Hij heeft vele jaren samenwerking met Lee Konitz op zijn actief staan. (dikwijls samen met Niels Henning Orsted Pedersen).

Solal is niet alleen een onvergetelijk virtuoos maar ook een excellent komponist en arrangeur. Hij is een groot vernieuwer van de piano-bas-drums - formule. De rythmesektie heeft bij Solal niet meer een louter begeleidingsfunctie.

Naast zijn eerste belangrijk trio in 1960 (Guy Pedersen: bas; Daniël Humair: drums) componeerde hij ook filmmuziek (o.a. 'A bout de Souffle'; 'Deux hommes dans Manhattan'). In '63 trekt hij naar de States en speelt in New York, San Francisco; op de festivals van Newport & Montréal.

De meningen over zijn muziek zijn verdeeld; men zegt dat hij eerder bewondering dan warmte bij z'n publiek oogst. Misschien komt dit omdat zijn muziek concessieloos is; hij eist een enorme aandacht van zijn gehoor voor zijn verbluffende techniek. Solal kan ongelooflijk vlug spelen terwijl hij tegelijkertijd meester blijft over elke noot die hij aanslaat.

Hijzelf over z'n techniek geïnterpelleerd in "Jazzmagazine" nummer 245:

"De techniek komt voor mij in de eerste plaats! Op deze vraag heb ik altijd hetzelfde geantwoord ik vind nl. dat ik te weinig techniek heb.... in tegenstelling tot datgene waarvan men mij 'beschuldigt', nl. dat ik er teveel van zou hebben. Ik heb altijd geweten dat ik niet genoeg techniek heb, daarom werk ik er ook zo hard aan.

Eerst is het nodig te weten wat de betekenis is van 'techniek'. Als je daaronder bedoeld veel noten zo vlug mogelijk spelen, dan is het dat niet wat ik zoek. Dat heeft niets te maken met techniek. Techniek wil zeggen dat de helft in je vingers en de andere helft in je hoofd moet zitten. Het is noodzakelijk te weten hoe een bepaalde noot gespeeld moet worden.... Techniek omvat trouwens niet alleen vaardigheid & kennis van de piano, maar ook dat je alle mogelijke klanken, harmonieën en akkoorden moet weten die op dit instrument gevonden kunnen worden.

Er is niet alleen een kwantiteit van noten; er is de totale kennis van het instrument en de muziek in het algemeen."

Martial Solal bezit een zodanige persoonlijkheid dat zelfs invloeden bij hem moeilijk te duiden zijn. Laten wetoch naar Duke Ellington, Art Tatum & Eroll Garner noemen.

Oorspronkelijk was deze reus voorzien met Lee Konitz. Spijtig genoeg kan dit gigantiekconcert niet doorgaan. Ter vervanging hebben we John Clayton (ook niet de eerste de beste) kunnen strikken. Deze contrabassist maakte van '73 tot '77 deel uit van het Monty Alexander trio en speelt nu bij Basie; arrangeert zelfs voor laatstgenoemde. Hij is eerste bassist bij de Philharmonie van Amsterdam. Binnenkort vertrekt hij (tot einde juli) terug naar Amerika voor een klassieke tournee naar aanleiding van een concours voor klassieke bassisten dat hij daar gewonnen heeft.

Als leerling van Ray Brown ("tempo-bas") kunnen we bij Clayton ook die swing, dat rythmische haast gitaarspelend bassenspel vinden; in zoverre zelfs dat de leerling door de meester gevraagd werd om binnenkort samen een plaat op te nemen. Iemand waar we ongetwijfeld veel van zullen horen de komende jaren.

Toch een gigantiekconcert (?) .

hedendaagse muziek

brt-koor a-1 art band

woensdag 19 maart
't Stuc
20.30u 100/70

DE PROGRAMMATIE HEDENDAAGSE MUZIEK IS DEZE MAAND WEL BIJZONDER INTERESSANT OMDAT ZE EEN RUIME KIJK BIEDT OP DE MOGELIJKHEDEN VAN EN DE ONTWIKKELING BINNEN DE HEDENDAAGSE MUZIEK.

Het eerste deel van het konsert is voorbehouden aan komposities voor koor van KAREL GOEYVAERTS en MICHAEL NYMAN, die worden uitgevoerd door het BRT-KOOR onder leiding van VIC MEES.

KAREL GOEYVAERTS - die ook in februari in 't Stuc te gast was - behoort tot de pioniers van de seriële schrijfwijze en van de elektronische komponeertechniek. Zijn tegenwoordig werk echter heeft een veel minder gekondenseerde structuur. Het wordt veeleer gekenmerkt door een metamorfose van eenvoudige motieven en aandacht voor het frivole. Ook het instrumentarium is veranderd: waar GOEYVAERTS vroeger geobsedeerd leek door de zuiverheid van de klankcomponenten, wat toen mogelijk werd door de elektronische klankgenerators, primeren nu de verrassende sonoriteiten van vreemde, maar eenvoudige instrumenten. In die zin is het niet te verwonderen dat GOEYVAERTS ook interesse heeft voor de mogelijkheden van een koor.

"Mon doux pilote s'endort aussi..." voor gemengd koor a cappella behoort tot GOEYVAERTS' recentste werk (1976), en is dan ook illustratief voor zijn tegenwoordige, door de minimalisten beïnvloede stijl.

"For choir", MICHAEL NYMAN'S aandeel in dit konsert, betreft een werk dat de gelegenheid werd geschreven, en het beleeft dus zijn creatie. NYMAN volgde - als muziekkritikus - de nieuwste muziek op de voet. Zo kwam hij terecht bij de minimale muziek, die een uitgesproken invloed heeft op zijn eigen komposities. Die worden gewoonlijk uitgevoerd door zijn en-

semble de CAMPIELLO BAND, waarmee hij overigens vorig jaar in 't Stuc was voor een boeiend konsert. Opvallend is dat het effectief van de CAMPIELLO BAND bestaat uit een ongebruikelijke combinatie van instrumenten, zodat de muziek gekenmerkt wordt door een archaische klankkleur. Overigens is dit niet de enige similariteit met GOEYVAERTS' recente werk: hun muziek is auditief eenvoudig en fundamenteel ontspannend.

Het tweede deel van het konsert wordt verzorgd door de A-1 ART BAND. Dit ensemble, onder leiding van trombonist en komponist GARRETT LIST, werd opgericht in 1977 en heeft ondertussen een belangrijke naam verworven in de nieuwe muziek. LIST studeerde aan de gereputeerde Juilliard School of Music te New York. Zijn samenwerking met onder meer John Cage, Ornette Coleman, Richard Teitelbaum, Carla Bley en Anthony Braxton heeft zijn vorm van kollektieve improvisatie/kompositie beïnvloed.

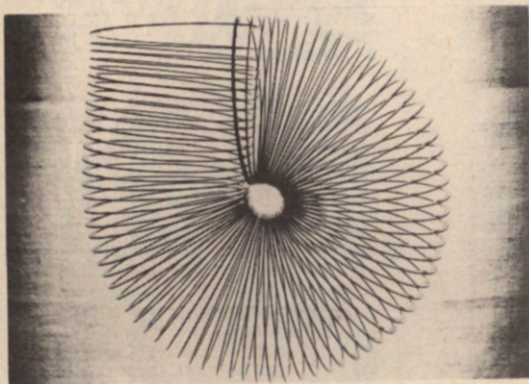
De A-1 ART BAND verweeft op unieke wijze de energie van jazz met de formalistische controle, eigen aan de muziek binnen de Westerse traditie. Bovendien schenkt het ensemble veel aandacht aan het visuele - zo heeft er ooit een tapdanser deel van uitgemaakt. Naast GARRETT LIST bestaat de A-1 ART BAND op dit ogenblik uit vier andere muzikanten die elk een belangrijke individuele inbreng hebben, BAYARD LANCASTER, saxofonist; YOUSEFF YANCY, die een resem blaas- en elektronische instrumenten beheerst en drummer RONALD SHANNON JACKSON, komen uit de jazzwereld.

Tenslotte is er 'improviserende vocaliste' EUGENIA SHERMAN, die binnen het avant garde idioom een zeer persoonlijke stijl heeft ontwikkeld.

i.s.m. BRT-2-Brabant

wergroepen

De Werkgroep Fotografie-initiatie trok er een voormiddag op uit om enkele Leuvense tafereeltjes op beeld te zetten waarvan hier de resultaten.

Programma Kreatief Atelier :

6 maart : grimeren ; meebrengen :
spiegel, borstel, iets
om het haar uit de ogen
te houden

13 maart : werken met verf

20 maart : voorbereiding Kuratief II

27 maart : driedimensionaal wer-
ken met verschillende
materialen

Het creatief Atelier heeft plaats
iedere donderdag en kan per keer
gevolgd worden, zonder dat men zich
voor heel de reeks moet inschrijven

louvain-les-bains, een kartoennale op een stuc zand

maandag 10 en
dinsdag 11 maart
't Stuc
doorlopend 20fr.

Met het mes van de transpositie sneedt Grasgroen vzw schaamteloos een stuc zand uit de aardkloot, ergens tussen het Oost- en West-ende van het vasteland. Met de grootste zorg werd een smalle strook op de grens van horizon en polderduin uit zijn bedding gerukt: een delicaat proefstuc gevoerd met rituelen van een kundige natuurbe-snijdenis. Een monster volstond ruimschoots voor een brede sociologie van de kuststrook. Een optimale bezetting van de zomerse flora en fauna voldeed aan de strenge eisen van de onder-neming. Grasgroen werd bepaald door een kunst-matige recon-STUC-SEA met het oog op een topo-GRAFISCHE TENTOONSTELLING: KULTUURRAAD ORGANI-SEERT IMMERS EEN KARTOEN- EN FOTOTENTOONSTEL-LING.

Deze manifestatie heeft, los van elke competitie de bedoeling een breed publiek kennis te laten maken met hetgeen er op kartoen- en fotogebied bij de Leuvense studenten uit de pen en kamera kruipt. Geen vooropgesteld tema, wel 'ALLES MAG, NIETS MOET. JIJ BENT HET DIE HET DOET'.

De afdrifving van het partikel langs de kanalen van de verbeelding gebeurde sterk frenetisch. Er werd geopteerd voor een objectieve afzonde-ring om een nieuwe benaderingsvorm in een gedub-mari(n)tiem klimaat te ontwikkelen. Pas na het breken met alle vroegere ZEE-nuven kon het ZEE-PROJEKT op artificiële wijze ontstaan door de STUC-turele omgang tussen het gekunsteld stuc natuur en de ongekunstelde bezoeker ondubbelzini-gig weer te geven. Onder invloed van een pijn-lijke nabootsing van zijn biotoop, bracht de af-gevoerde kuststrook ongekende processen naar vo-ren. Als een voor zichzelf begrepen projectie gluurde de bezoeker vanop de dijk naar zijn ideeële strandfigurant. De confrontatie van deze uiterst gesofistikeerde stoffelijkheid op een zandstuc liet bij de sceptische bezoeker met zijn ruime ervaring van het klassieke zeepar-trimonium menige sporen na. Een ZEE van verwar-ring, ver-beelding, identiteitstwijfels, een OCEAAN van gelukservaringen en liefdesavontu-ren, een WERELD van kinderverhalen en vakantie-verblijven.

Eigenlijk een 'tragisch' verblijf, een 'mis-plaats' bedrijf van toestanden, afstanden, en verzoeningen omdat 'ze' zomaar door enkele loze sfeervissers werd ingeblijkt in een opgetut de-cor. Even ondoorzichtig als het verhaal van dat zee-ker kindje dat in een schelp van waanzin met schepsels water het ook zomaar aandurfde de schoot van 'mevrouw' te verplaatsen

In het kader van 'LOUVAIN-LES-BAINS, EEN KAR-TOENALE OP EEN STUC STRAND' is het 'ZEEPROJEKT' een realisatie van ADELIN RAMAYAN met de mede-werking van Marc De Cock, Guy Dermul, Hilde d'Hooge, Hugo Nijs, Gaby Gheysens, Hilde Teuchies, Walter Verdin en Hilde Wils. Met dank aan alle fotoprotagonisten en installateurs.

Het thema 'SEASEASON' van het 'Zeeproject' werd aan het klavier gekomponoerd door JORIS VERDIN.

LOUVAIN LES BAINS IS EEN KO-PRODUKTIE GRASGROEN-KULTUURRAAD.

een niets zeggende titel

woensdag 26 maart
't Stuc
20.30u 40/30

Wat poëzie juist is weet niemand. En wie dat is weten we nog minder. Niemand bewaart zijn geheim en zo iedereen het zijne. Wat er zal gebeuren weet niemand juist. Maar er zal iets gebeuren. Er zijn reeds meer dan. Er zijn reeds meer dan vijftien jonge dichters (en enige dichters) die willen meewerken, verder komen ook meer gerenommeerde gevestigde toestanden, o.a. Marcel Van Maele.

Woensdag 13, 20, 27 februari en dinsdag 4 maart grijpen de 'namiddagen van de poëzie' plaats zonder veel ingrepen (in de grote Stuc-zaal).

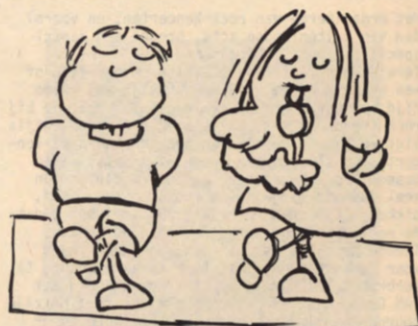
Dat zijn voor publiek toegankelijke audities, proefritten. Er wordt geluisterd en gevraagd naar de mening van de zaal. Een troepje ellendelingen moet (het) dan uitmaken. Een troepje ellendelingen onder wie (boven wie?) prof. Hugo Brems moet dan uitmaken in hoeverre iets genietbaar kan zijn voor publiek (groot publiek, leeuwen en zwijnen). Op een avond. Op 26 maart gaat het hele ding dan de ether in, opge- of ontluisterd. Dat je dat niet mag missen en dergelijk gezeik, daar aarzel ik mee (minstens). Want wees gerust, poëzie kan je missen (hedendaagse poëzie ≠ van dagelijks brood), maar de kans bestaat dat je achteraf inziet dat je iets gemist hebt en dat is katerig, kloterig.

Subkommissie Kultuurraad, ook wel moedwillig en misselijk "zilte zielen" genoemd.

nacht van de poëzie

kinderbal

zaterdag 22 maart
't Stuc
14.30u
70 (volwassenen)
40 (kinderen)

Ook kinderen dansen graag, leven zich graag uit op muziek, maken ook eens graag feest. Daarom start kindertoneelgroep STEKELBEES met een nieuw eksperiment: VUILE MONG en zijn Vieze Gasten zorgen voor muziek. Gedurende een hele namiddag kan er op een Rock en Roll, een zwele tango of een leuk kinder-liedje gedanst, gespeeld, gesprongen worden... Samen met STEKELBEES worden een aantal spelletjes gespeeld. Aan de bar op kinderformaat wachten een aantal verrassingen... Je ziet het dus: eindelijk een ECHTE kinder-fuif.

PS. Volwassenen mogen enkel meedoen als ze begeleid zijn van kinderen onder de 16 jaar.

STUC VOOR STUC

MAANDELIJKS TIJDSCHRIFT
V.U. KULTUURRAAD DER
LEUVENSE STUDENTEN VZW

MAART 1980
JAARGANG 3 NUMMER 6

REDAKTIE: KULTUURRAAD
STUC, VAN EVENSTRAAT 2d
3000 LEUVEN
016/23.67.73

WHAT TO DO WITH POETRY

MIXING & EATING

FLATTENING

EXCRETING

BURNING

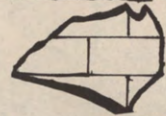
THROWING AWAY

BURYING

MAART

1

MA.3 HET VIJFDE ZEGEL

AUD. 20.30 U.
VESALIUS ALT. FILMCIRCUIT 50-40 FR.

DI.4 BRABANTS VOLKSORKEST

T STUC 20.30 U.
VOLKSMUZIEK 100-70 FR.

DO.6 AUGUSTO BOAL

T STUC 15 U.
OPEN WORKSHOP GRATIS

EEN DAG UIT HET LEVEN VAN

MARTHA KOENEN DR. TRO- 20.30 U.
JAANSE PAARD 120-80 FR.
TONEEL I.S.M. PEDAG. KRING

MA.10 BLACKMAIL (HITCHCOCK-RETRO)

AUD. 20.30 U.
VESALIUS ALT. FILMCIRCUIT 50-40 FR.

MA.10 LOUVAIN-LES-BAINS

DI.11 KARTOEN

stuc

MAART

1

MA.3	HET VIJFDE ZEGEL	
AUD.		20.30 U.
VESALIUS	ALT. FILMCIRCUIT	50-40 FR.
DI.4	BRABANTS VOLKSORKEST	
T STUC	VOLKSMUZIEK	20.30 U. 100-70 FR.
DO.6	AUGUSTO BOAL	
T STUC	OPEN WORKSHOP	15 U. GRATIS
	EEN DAG UIT HET LEVEN VAN MARTHA KOENEN	
	DR. TRO- JAANSE PAARD	20.30 U. 120-80 FR.
	TONEEL I.S.M. PEDAG. KRING	
MA.10	BLACKMAIL (HITCHCOCK-RETRO)	
AUD.		20.30 U.
VESALIUS	ALT. FILMCIRCUIT	50-40 FR.
MA.10	LOUVAIN-LES-BAINS : EEN	13-22 U.
DI.11	KARTOENALE <small>OP EEN</small> STUC ZAND	12-22 U.
T STUC	CO-PROD. KURA-GRASGROEN	20 FR.
DI.11	OPNAME	
WO.12	DR. AMSTERDAMS WERKTEATER	20.30 U.
AUD.		50-40 FR.
VESALIUS	ALT. FILMCIRCUIT	
	JAZZ	
DO.13	MARTIAL SOLAL & JOHN	20.30 U
T STUC	CLAYTON	150-100 FR.

KUL

MAART

2

MA.17 **COMME LES ANGES**
AUD. **DECHUS DE LA PLANETE**
VESALIUS **ST-MICHEL** 20.30 U.
ALT. FILMCIRCUIT 50-40 FR.

WO.19 **BRT-KOOR / GARRETT LIST** 20.30 U.
T STUC I.S.M. BRT 2 100-70 FR.
HEDENDAAGSE MUZIEK

ZA.22 **KINDERBAL** 14.30 U.
T STUC I.S.M. STEKELBEES 70-40(K)

DO.20 **PENTA DANST** 21 U.
VR.21 **TONEEL & DANS** 120-80 FR.

MA.24 **THE THIRTY NINE STEPS** 20.30 U.
AUD. (HITCHCOCK-RETRO)
VESALIUS ALT. FILMCIRCUIT 50-40 FR.

WO.26
T STUC **NACHT** 20.30 U.
VAN 40-30 FR.
DE
POEZIE

MA.31 **LE RENDEZ-VOUS**
AUD. **D'ANNA**
VESALIUS ALT. FILMCIRCUIT
20.30 U.
50-40 FR.

stuc

MAART

MA.17 AUD. VESALIUS	COMME LES ANGES DECHUS DE LA PLANETE ST-MICHEL ALT. FILMCIRCUIT	20.30 U. 50-40 FR.
WO.19 T STUC	BRT-KOOR / GARRETT LIST I.S.M. BRT 2 HEDENDAAGSE MUZIEK	20.30 U. 100-70 FR.
ZA.22 T STUC	KINDERBAL I.S.M. STEKELBEES	14.30 U. 70-40(K)
DO.20 VR.21 T STUC	PENTA DANST TONEEL & DANS	21 U. 120-80 FR.
MA.24 AUD. VESALIUS	THE THIRTY NINE STEPS (HITCHCOCK-RETRO) ALT. FILMCIRCUIT	20.30 U. 50-40 FR.
WO.26 T STUC	NACHT VAN DE POEZIE	20.30 U. 40-30 FR.
MA.31 AUD. VESALIUS	LE RENDEZ - VOUS D'ANNA ALT. FILMCIRCUIT	20.30 U. 50-40 FR.

50-40 FR.

WO. 26

TSTUC NACHT

VAN
DE

POEZIE

20.30U.
40-30 FR.

MA. 31 LE RENDEZ-VOUS
AUD. D'ANNA

VESALIUS ALT. FILMCIRCUIT

20.30 U.
50-40 FR.

verant. uitg., organisatie & reservatie: KULTUURRAAD vzw VAN EVENSTR. 2d 3000 LEUVEN (016) 23 67 73

ä ramayan